

РЕШЕНИЕ

№ 5163

гр. София, 31.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в публично заседание на 28.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **6457** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 -чл.178 Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 10е, ал.2 от Закона за пътищата (ЗП)
Делото е образувано по жалби на С. Ж. Т. и С. С. Р.-М. срещу Разпореждане №ПР-ПБЗН-СД1-6-45 от 15.06.2022г. на инспектор в сектор „Държавен противопожарен контрол и превантивна дейност“ към Първа районна служба „Пожарна безопасност и защита на населението“ (ПБЗН) на Столичната дирекция ПБЗН към Министерството на вътрешните работи.
С обжалваното разпореждане е наредено да се възстанови предназначението на предвидената асансьорна шахта, свързваща всички етажни нива на жилищната сграда, намираща се на адрес: [населено място], [улица], и да се преустанови използването ѝ като складови помещения.
Жалбоподателките С. Ж. Т. и С. С. Р.-М. обжалват административния акт като незаконосъобразен. Твърдят, че в строителната документация на сградата не е предвидена асансьорна шахта, нито са предвидени сервизни помещения за асансьорна машина в сутерена и на тавана на сградата. Твърдят, че сегашното състояние на сградата е същото, каквото е било при построяването ѝ и разпределението на обектите, и не са извършвани никакви преустройства. В съдебното заседание жалбата на С. Т. се поддържа от адвокат М. Б., а жалбата на С. М. – от адвокат М. В.. Допълнителни аргументи излагат в писмени бележки. Считат, че разпореждането е с невъзможен предмет, тъй като в сградата никога не е била предвидена и не е била изпълнена асансьорна шахта, която да се възстановява. По този начин на етажните

собственици се вменява задължение да извършат фактически действия, които биха представлявали незаконно строителство, тъй като за тях няма одобрена строителна документация. Правят възражения за прекомерност на претендираните разноски от заинтересованите лица. Адвокат Б. претендира разноски от името на С. Г. по представен списък.

Ответникът - инспектор в сектор „ Държавен противопожарен контрол и превантивна дейност“ към Първа районна служба „Пожарна безопасност и защита на населението“ на Столичната дирекция ПБЗН към МВР, чрез процесуалния си представител юрисконсулт К. К., оспорва жалбите. Твърди, че в сградата е била предвидена асансьорна шахта, преминаваща през всички етажи, която изрично е посочена като обща част на етажната собственост в разпределителния протокол от 1957г., съставен след въвеждането на сградата в експлоатация, въз основа на който са издадени и нотариалните актове на член кооператорите. Твърди, че оставените отвори в плочите на отделните етажи са запълнени с дървен гредоред, който е пожароопасен и в случай на пожар би предизвикал коминен ефект и би разпространил огъня по всички етажи. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на разноските на жалбоподателите.

Заинтересованите страни Е. П. М., М. Г. Ш., Л. Р. Ш., В. В. Т., Г. А. Г., И. В. С., чрез пълномощниците си адвокат В. П. и адвокат Д. П., оспорват жалбите. Сочат, че сградата е изградена като жилищна кооперация по стопански начин и точните граници на самостоятелните обекти и общите части в нея са описани още в разпределителния протокол от 23.12.1957г., с който се разпределят обектите между член кооператорите. Сочат, че асансьорната шахта е индивидуализирана като самостоятелен обект с размери и съседни и е описана не само като обща част в разпределителния протокол, но и като граница на апартаментите на жалбоподателките в документите им за собственост. Аргументират извод, че след като на собствениците са издадени нотариални актове след разрешение на Българската инвестиционна банка (по тогава действащия нормативен ред) въз основа на разпределителния протокол, асансьорната шахта е била явно изградена в съответствие с одобрената строителна документация, която е сега запазена само частично, и точното съответствие с нея е било установено от държавната приемателна комисия. Претендират разноски.

СЪДЪТ, след преценка на доводите на страните и събраните по делото доказателства, установи следното:

Жалбите са процесуално допустими.

Разгледани по същество, жалбите са основателни.

Установени факти:

Жалбоподателката С. Р.-М. е собственик на апартаменти №5 и №8, находящи се на първия и втория надпартерен етаж в жилищната сграда в [населено място], [улица].

Жалбоподателката С. Т. е собственик на апартамент №1, находящ се на първия етаж в същата сграда. Заинтересованите лица също притежават самостоятелни обекти в същата жилищна сграда.

Сградата е проектирана през 1955г. и е построена по стопански начин без предприемач като Жилищна кооперация №1 при Съюза на научните работници.

Представен е протокол от общото събрание на член кооператорите на 23.12.1957г., с който се разпределят самостоятелните обектите в сградата между член кооператорите. Като обща част е описана асансьорна шахта с размери 1,20м/ 1,30м, преминаваща през всички етажи, граничеща с коридор, стълбище и апартаменти №№1,5,8,11 и 14. В документите за собственост на жалбоподателите асансьорната шахта също е описана като граница на собствените им апартаменти.

Не е спорно обстоятелството, че в сградата никога не е бил монтиран асансьор, а към апартаменти №№1, 5, 8, 11 и 14 са придадени складови помещения. Към настоящия момент част от етажните собственици, а именно заинтересованите лица, желаят в сградата да се монтира асансьор, за което са ангажирали конструктивно становище от инженер с проектантска правоспособност (представено по делото, но доколкото е извън предмета на делото съдът не го обсъжда като техническа документация). В това становище се сочи, че по данни на собствениците те са имали намерение да монтират асансьор по време на строителството, но по икономически причини са се отказали. Видно от представения Протокол от общо събрание на етажните собственици от 04.07.2022г., не може да се постигне единодушно съгласие на всички собственици за монтиране на асансьор, поради което желаещите „взехме решение да поискаме от компетентните органи да ни помогнат“. Заинтересованата страна Е. М., в качеството си на председател на Етажната собственост, е подал сигнал до началника на Първа районна служба ПБЗН за това, че асансьорната шахта не се използва по предназначение, а като складови помещения. По сигнала е извършена проверка на 20.04.2022г., резултатите от която са отразени в Докладна записка. При проверката е установено, че асансьорната шахта е зазидана откъм общите части и същевременно е придадена поетажно към апартаментите, граничещи с нея чрез отвори. Преценено е, че се създават предпоставки при евентуален пожар в един от апартаментите да възникне коминен ефект и продуктите на горене да се разпространят към останалите апартаменти. Техническа документация не е представена. Изводът, че е съществувала асансьорна шахта, която е била зазидана, е направен въз основа на разпределителния протокол между член кооператорите от 1957г., където такава шахта е описана като обща част.

Въз основа на докладната записка е издадено оспореното разпореждане.

По делото е представена част от техническата документация – Технически проект, одобрен на 11.X.1955г., включващ чертежи за: сутерен; тавански помещения; разпределение на I етаж; разпределение на II,III и IV етаж; разпределение на V етаж; фасада към [улица]; вертикален разрез. Представени са също обяснителна записка и доклад на архитектурната комисия. В обяснителната записка е записано, че към всички апартаменти има тавански и зимнични помещения (мазета), не е посочен асансьор на сградата. С доклада на архитектурната комисия са приети поправки на одобрения проект.

Изслушани са заключения от вещо лице инженер конструктор и вещо лице архитект с проектантска правоспособност, които се ценят от съда като обективни, добросъвестни и компетентни, непротиворечиви и взаимно дъполващи се. В стоманобетоновите плочи на партер, първи, втори, трети и четвърти етаж са били оставени отвори с размер 1,20м/1,30м., които са затворени с дървена хоризонтална конструкция (гредоред), лежаща върху плочите, с дъсчена обшивка. В плочата на тавана (над складовото помещение на последния етаж) няма отвор. Вещото лице инженер конструктор дава заключение, че още по време на строителството отворите,

описани в разпределителния протокол като асансьорна шахта, са затворени и са изпълнени като помещения към всички апартаменти по вертикала и в момента се използват като складови помещения (килери) от собствениците на тези апартаменти. Няма следи да са извършвани преустройства – цоклите (бордюрите) в коридора към стълбището са във вида, в който са били изпълнени по време на строителството в периода 1955-1957г. Към момента на строителството е било необходимо да се предвидят сервизни помещения за асансьорната техника в сутерена и на тавана, но към настоящия момент това не е необходимо, тъй като съществуват асансьори, които могат да бъдат монтирани и без такива сервизни помещения. Потвърждава извода, че при пожар може да настъпи коминен ефект. Вещото лице архитект дава заключение, че в одобрения технически проект с поправка – графичната част, не се предвижда асансьорна шахта, но по време на строителството са оставени такива отвори. В проекта са показани помещения с размер 1,20м/1,30м, които са достъпни само откъм антрето на съответния апартамент и за тях няма достъп откъм общия коридор към стълбището. Тези помещения не са обозначени със знака за отвор. Одобреният проект е поправен след одобряването му, видно от доклада на архитектурната комисия, и в поправките също липсва обозначение за асансьорна шахта. Отвор в плочата на тавана липсва, а в сутерена под складовото помещение на апартамент №1 е показано помещение без надпис също с достъп само от вътрешен коридор. Според експертната отворите са оставени по време на строителството, поради което са отразени в разпределителния протокол, но те не са отразени в одобрената техническа документация.

Правни изводи:

В изпълнение на правомощията си съдът извършва проверка по всички основания за законосъобразност на административния акт, като не е ограничен от посочените основания в жалбата.

1. Административният акт е издаден от компетентния административен орган по чл.125, л.1, т.4 от Закона за МВР.

2. Актът е в предписаната от закона писмена форма и отговаря на изискванията за форма и съдържание, доколкото в него се съдържат фактическите и правните основания за издаването му, а представената административна преписка допълва мотивите му.

3. При издаване на акта не са допуснати съществени процесуални нарушения. Актът е издаден в резултат на извършена проверка и оглед на място и въз основа на представени документи.

4. Актът е в противоречие с материалноправните разпоредби на закона.

Даденото разпореждане да се възстанови предназначението на предвидената асансьорна шахта не съответства на разпоредбата на чл.14, ал.1 от Наредба №8121з-647/01.10.2014г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите. Цитираната законова разпоредба въвежда общото изискване обектите да се поддържат в техническото състояние, при което са въведени в експлоатация, и в съответствие с изискванията на тази наредба. Жилищната сграда е въведена в експлоатация през 1957г. и от тогава се използва без преустройства. Предвидените помещения и обекти в сградата се установява от техническата документация, а изградените на място обекти – от оглед на сградата, а не от записите

в документите за собственост, още по-малко може да се установяват по предположение. Безспорно се установи, че в проектната документация не е предвидена асансьорна шахта, а фактически е започнало изграждане на такава по време на строителството, което обаче е преустановено преди сградата да се въведе в експлоатация и да започне да се обитава, а и впоследствие не е извършвано преустройство на сградата за изграждане на асансьорна шахта. Следователно не може да бъде възстановен обект, който нито е предвиден в одобрената документация, нито е съществувал реално.

Отделно от това, въпросът дали тези помещения, които се ползват като складови и са приобщени към обекти индивидуална собственост, са обща част на сградата, е вещноправен и не подлежи на преценката на органите по пожарната безопасност. Разпореждайки възстановяване на общи части, административният орган излиза извън рамките на своята материална компетентност.

5. Актът е в несъответствие с целта на закона.

Преценката за пожароопасност при използването на складовите помещения може да обоснове извод за налагане на други адекватни противопожарни мерки, но не и за възстановяване на несъществуващ обект.

Първоначалното намерение на собствениците по време на строителството да монтират асансьор няма правно значение.

На практика с издаденото разпореждане не се постига целта на ЗМВР – опазване на живота и здравето на хората, а се заобикалят разпоредбите на Закона за устройството на територията, които предвиждат нови съоръжения и инсталации в сгради да се прокарват въз основа на разрешение за строеж и одобрена техническа документация при спазване режима на етажната собственост.

По изложените съображения оспореният акт се отменя като незаконосъобразен на основание чл.146, т.4 и т.5 от АПК.

Разноски:

При този изход на спора разноските се поставят в тежест на ответника и са за сметка на бюджета Столичната дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“.

На основание чл.143, ал.1 от АПК ответникът следва да заплати на жалбоподателката С. Т. разноски в общ размер на 2310 лева, направени за държавна такса (10лв), експертиза (800лв) и адвокатско възнаграждение (1500лв), посочени в списъка на разноските. Заплатеното адвокатско възнаграждение е съобразено с фактическата и правната сложност на делото, следователно възражението на ответника за прекомерност на хонорара е неоснователно. Действително направените от страната разноски за експертиза са 1500 лева, но следва да бъдат възстановени само до претендирания размер, посочен в списъка.

Жалбоподателката С. Р.-М. не представя доказателства за направени разноски, освен заплатената държавна такса от 10 лева.

По аргумент от чл.143, ал.1 и ал.4 от АПК искането на заинтересованите страни за присъждане на разноски е неоснователно.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2, Административен съд София-град, Второ отделение, 38-и състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Разпореждане №ПР-ПБЗН-СД1-6-45 от 15.06.2022г. на инспектор в сектор „Държавен противопожаен контрол и превантивна дейност“ към Първа районна служба „Пожарна безопасност и защита на населението“ на Столичната дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ към Министерството на вътрешните работи.

ОСЪЖДА Столичната дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ да заплати на С. Ж. Т. разноси в размер на 2310 (две хиляди триста и десет) лева.

ОСЪЖДА Столичната дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ да заплати на С. С. Р.-М. разноси в размер на 10 (десет) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба, подадена чрез Административен съд София-град в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: